

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

מאורות שלום

שבת קודש פרשת ויצא | ט' כסלו התשס"ט | גיליון מספר 221 | שנה חמישית

מאורות הפרשה "בית אלקים ושער השמיים"

"וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ד' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויבא ויאמר מה נזכר המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמיים" אומר האדמו"ר ה"אוהב ישראל" וכשראה השם יתברך שיעקב הפסיק מחשבתו מהייחוד עליון מגודל צער השכינה וזרע ישראל. אז ניחם אותו והבטיחו אני אלהי אברהם אביך גוי' לך אתננה. היינו כל מה שאתה שוכב ודואג עליו בודאי לך ולזרעך אתננה. אנכי עמך ושמרתיך וגוי'. רוצה לומר אף בהיותם בגלות אנכי אהיה עמהם ואשמרם. והשבותיך אל האדמה. רוצה לומר אשיב את שבותם ואקבץ נדחיהם מקצה השמים עד אם גוי' דברתי לך. וייקץ יעקב משנתו. רוצה לומר מבחינת השינה שהיא הסתלקות המוחין מגודל הצער כנ"ל. וחזק את עצמו ויאמר אכן יש גוי' לא ידעתי. רוצה לומר שדמיתי במחשבתי שחס וחלילה השם יתברך יעזבם שם בהגלות ויהיו חלילה בהסתר פנים מהשגחתו יתברך. אך באמת עתה אני רואה שגם שכינת עוזו היא עמם בגלות ובודאי לא יסיר עין השגחתו מהם. אין זה כי אם בית אלהים. מפני שהשכינה גם כן עמהם ובודאי יזכרם לטובה ויגאלם. ואז חזר יעקב למחשבתו ודביקותו ראשונה".

בדבריו של יעקב עולה שאלה יסודית בדבר הנוכחות האלוקית בגלות. בית האלוקים ושער השמים הם הגלות עצמה, ועל כן גם בה תמצא נוכחות אלוקית. חלומו של יעקב, מהווה עבורו חידוש - פחות בתוכן ויותר בעצם ההופעה האלוקית. יעקב יוצא לגלות, ואף על פי כן שכינה לא סרה מעימו. גם המסר "כי לא אעזבך" מביא את יעקב להכרה המחודשת כי שכינה לא סרה מישראל גם בלכתם לגלות, ובכל מקום שגלו ישראל גלתה שכינה עמהם.

בית האלוקים ושער השמים, מבין יעקב, הוא איננו מקום גיאוגרפי אלא מוכנות נפשית. ובכל מקום שישראל מצויים - אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים. בדברי יעקב, מושג גילוי שכינה מן המקום אל הנפש, כלומר מארץ ישראל אל עם ישראל, מושתת על היסוד בזוהר הקדוש הקובע כי 'לית אתר פנוי מיניה'. וכלשונו של הרבי מקוצק נאמר כי 'היכן מצויה שכינה? - בכל מקום שנותנים לה להיכנס'. כי מציאות ונוכחות הקב"ה אינה תלויה במקום ובזמן, אלא שכל איש ואישה כפי הכנתו לקבל את ההארה והנוכחות האלוקית, כך הוא עצמו בא לידי "בית אלקים ושער השמיים".

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת בכה אליאן בת אהרון לוי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>
כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות המשל והנמשל

"כי בא השמש" - רבנו אמרי: **כי בא השמש**, מלמד, שהשקיע הקב"ה גלגל חמה שלא בעונתה, בשביל לדבר עם יעקב אבינו בצינעה. **משל לאוהבו של מלך**, שבא אצלו לפרקים. אמר המלך: כיבו את הנרות, כיבו הפנסין, שאני מבקש לדבר עם אוהבי בצינעה. **כך**, השקיע הקדוש ברוך הוא גלגל חמה שלא בעונתה, בשביל לדבר עם יעקב אבינו בצינעה. ר' פנחס בשם רבי חנין דציפורן אמר: שמע קולן של מלאכי השרת אומרים: בא השמש! בא השמש! אתא שימשא! אתא שימשא! בשעה שאמר יוסף והנה השמש והירח, אמר יעקב: מי גלה לו ששמי שמש? אותן שתי שעות שהשקיע לו הקב"ה חמה בצאתו מבית אביו. אימתי החזירן? בחזירתו לבית אביו, הה"ד (בראשית לב): **ויזרח לו השמש**. אמר לו הקדוש ברוך הוא: את סימן לבניך, מה אתה בצאתך השקיעתי חמה ובחזירתך החזרת לי לך גלגל חמה, כך בניך בצאתם, (ירמיה טו): **אומללה יולדת השבעה**. ובחזירתך, (מלאכי ג): **וזרח לכם יראי שמי וגוי**:

מאורות פרי חיים

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" - בזקני "מגלה עמוקות", ויצ"א ר"ת וירא יעקב צורת א'. באור החיים הקדוש ביאר דברי חז"ל [במד"ר] שופריא דיעקב מעין שופרא דאדם קדמאה, היינו יעקב בצורתו כמו אדה"ר לפני החטא, יעקב אבינו ע"ה ע, י שמיטתו שלימה עמוד התורה, על ידי זה היה כמו אדה"ר קודם החטא, וזו ויצ"א - ר"ת וירא יעקב צורת א' - היינו אות א' רומזת לאדם הראשון, שהיא היתה בחינת אדם קודם לחטא.

מאורות הסיפור החסידי

מה האמת

סיפר הגה"צ רבי שלום שבדרון זצוק"ל: בהיותי בחור צעיר לימים, נדברתי עם ידידי ורעי רבי אברהם רוט זצ"ל, כי היות ובחברת "תנובה" מחללים את השבת, הרי שאם אנו אוכלים מתוצרתה - נמצינו מסייעים למחללי שבת, ועל כן החלטנו שנחמיר על עצמו ומכאן ולהבא נתנזר מתוצרת זו.

כך, איפוא, קיבלנו על עצמנו, אבל כבר באותו ערב, כשחזרתי מיהשיבה לביתי, מצאתי את עצמי עומד במבחן לא קל בענין זה. היה זה כשאמי ע"ה הכינה לי ארוחת ערב כמו בכל לילה, אלא שתמיד רגיל הייתי להסתפק בלחם ובכוס קפה, וזאת מחמת העניות הגדולה ששררה אז, ודוקא באותו לילה אני רואה שעל השולחן יש גם חצי כוס לבן מתוצרת "תנובה", ובאותם ימים בירושלים - ארוחת ערב כזו נחשבה ממש ליום טוב. אבל מיד גמרתיו אומר: לא אשתה את הלבן, שהרי רק לפני מספר שעות קיבלנו על עצמנו שלא נאכל מתוצרת חברה זו! ברם, הבעל דבר גם הוא לא שוקט על שמריו והוא לוחש לי: איך יתכן שלא תשתה את הלבן, הרי אמך מורתך הכינה לך אותו ומדובר במצוות כיבוד אם, ואיזה מקום יש לחומרא כנגד כיבוד אם? דברים של טעם - אמרתי לעצמי, יש צדק בטענה, וכבר הושטתי ידי לקחת את הכפית לידי, אבל מיד חזרתי לדיעה הראשונה: הלא קיבלתי על עצמי לא לאכול מתוצרת "תנובה"! מיד הנחתי את הכפית בהחלטה נחושה: בשום אופן אני לא מכניס זאת לפה! מתחכם לו הבעל דבר עלי ומופיע בטענה רגשית יותר: הרי אמך אלמנה, ואיך ימלאך לבך לצער אלמנה? ואז אני שוב לוקח את הכפית לידי, אלא ששוב אני נרתע: הלא קיבלתי על עצמי שלא אקריב את הלבן לפי, ואסור לסגת מקבלה מוחלטת כזאת. ושוב חזר כל הענין על עצמו, כשהבעל דבר שולף טענה יותר משכנעת: איך תוכל שלא לשתות את הלבן, הרי לא יהיה לך כוח ללמוד! שוב נטלתי את הכפית לידי ושוב התעורר היצר הטוב להוכיחני: זכור, קיבלת על עצמך! בסופו של דבר השארתי את הלבן ושכבתי לישון. למחרת כשפגשתי את רבי אברהם רוט וסיפרתי לו את כל הסיפור, סיימתי באמרי לו: אם תשאל אותי מנין ידעתי שאלו טענות הבעל דבר, שהרי היו לו באמת טענות צודקות ואמיתיות לגבי זה שאני כן צריך לאכול! ההוכחה הטובה ביותר בשבילי היתה, שבבוקר אמי לא אמרה לי אפילו מילה אחת על כך שהשארתי את הלבן ובכלל לא נעלבה. מכאן ראייה שהכל היה מעשה היצר וכל הטענות לא היו נכונות, שהרי כך, כידוע, היא דרכו של היצר.

לוקט מהספר "שאל אביד ויגדד"

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמות וברכות.

ליצירת קשר - בית המדרש אור שלום - ת.ד. 88 מיקוד 90100

קרית ארבע מיקוד 90100

<http://www.ohrshalom.net>
info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט
כתובת דואר אלקטרוני